

عنوان مقاله:

ظرفیت های قانون جدید مدیریت بحران کشور در خصوص بیمه و مواجهه با ریسک های نوظهور

محل انتشار:

بیست و هفتمین همایش ملی بیمه و توسعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مرتضی بسطامی - دکتری تخصصی، عضو هیئت علمی، پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله، تهران

سیدامیرحسین گرکانی - دکتری تخصصی، رئیس پژوهشکده سوانح طبیعی و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس تهران

خلاصه مقاله:

ریسک های نوظهور ریسک های هستند که ممکن است در آینده ایجاد شوند و یا در حال حاضر وجود دارد، ولی کمی کردن آنها دشوار است و ممکن است پتانسیل خرات بالایی داشته باشند. علاوه بر این، ریسک های در حال ظهور با یک عدم قطعیت بالایی روبرو هستند، حتی اطلاعات اولیه، که کمک کند دوره بازگشت رخداد و شدت داده شده آن را ارزیابی کنیم، اغلب وجود ندارد، نموده هایی از این ریسک ها شامل تغییرات آب و هوایی، مسائل ناشی از آزمون، مهندسی ژنتیک، فناوری نانو، اثرات ثانویه و غیر مستقیم همه گیری ها، سایبر، آلودگی های زیست محیطی، اثرات ثانویه و غیرمستقیم پاندمی ها، ریسک مخاطرات چند گانه مربوط به بلند مرتبه سازی، خوردگی، ریسک های سایبری، ریسک های زیر ساخت ها، تروریسم، امواج اینترنت بویژه نسل پنجم و ... اشاره کرد. در این مقاله با توجه تغییرات گسترده ای که در قانون مدیریت بحران کشور مصوب سال ۱۳۹۸ ایجاد شده است، موضوع ریسک های نوظهور بر اساس مولفه های مخاطرات، در معرض قرارگیری و آسیب پذیری مورد بررسی قرار می گیرد. خوشبختانه در قانون جدید مدیریت بحران، ظرفیت های قانونی خوبی در مواجهه با ریسک های نوظهور ناشی از مخاطرات طبیعی و انسان ساز ایجاد شده است. در ادامه، به بررسی ظرفیت های ایجاد شده در قانون و همچنین اسناد پایین دستی شامل سند راهبرد ملی، برنامه ملی کاهش خطر و آیین نامه اجرایی توسعه پوشش بیمه ای دستگاه های دولتی پرداخته شده است. همچنین در بخش های مختلف به مصداق هایی از ریسک های نوظهور که در قانون مورد توجه بوده، اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

قانون مدیریت بحران، سند راهبرد ملی مدیریت بحران، برنامه ملی کاهش خطر، ریسک های نوظهور، بیمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237995>

